

בשנער

ידיעות קיבוץ הזורע - י"ח בתשרי התשע"ח - 27.09.2018

מ הנעשה בקיבוץ | עמוד 4
יום כיפור, הרמת כוסית לבעלי עסקים וארוחה קהילתית

בחירות למועצה המקומית | עמוד 6
חנן ארז על חשיבות האירוע והמועמדים

מפגינים למיגור השחיתות | עמוד 7
ראיון עם דבורה כדיר

טיפה מיתולוגיה | עמוד 11
אהוד דור מצטרף לבשער בפינה חדשה

כבר הרבה זמן לא היה לנו דבר העורכת והאמת היא שהתגעגעתי. יש בכתיבה תרפיה מסויימת, לפרוק את המחשבות בנושאי הקיבוץ בפומבי ולא רק לשגע את החברים או את דני. אז ברוח החג, וברוח הארוחה הקהילתית בסוכה, אני מבקשת להעלות הפעם את ההתנדבות בקיבוץ.

עם השינוי הלכה וגברה התודעה של כולנו לשעת עבודה ולתגמול הכספי המובטח בצידה. המשוואה המוכרת ש"זמן שווה כסף" הלכה ונהייתה ממשית, דבר שלא היה קיים בעבר בקיבוץ השיתופי בו קיבלו כולם תקציב לפי מערכת חוקים זהה ושיוויונית. בהסתכלות על ציר הערכים הנע בין ה"עשייה לבית" ובין ה"עשייה לטובת הכלל" אנו נמצאים כיום בנקודת איזון אחרת ביחס לעבר. זה בסדר. נקודת האיזון הקודמת לא עמדה במבחן הזמן והצריכה שינוי אך למרות זאת, הגישה הישנה העמידה לרשותנו תשתית איתנה, גם פיזית וגם רוחנית, שמפרותיה כולנו עדיין נהנים. אז נכון, טעמים של הפירות קצת השתנה, אך ה"עצים" הותיקים שנשתלו ממשיכים להניב פירות ואנו ממשיכים לקטוף. קשה להאמין שהקיבוץ על כל שירותיו, מוסדותיו, תרבותו, דשאיו והרגליו היה יכול לקום במנותק ממערכת ערכים קדומה זו.

ועכשיו, אני מרגישה שחלה עלי החובה לחשוב מחדש על נקודת האיזון הנכונה אותה אני רוצה לאמץ. למצוא נקודה שבה ניתן לשלב עשייה לבית, אך גם לטובת הכלל. לקחת חלק בחברה איתנה שתוכל להחזיק מעמד לפחות עוד 80 שנה, לפני שתעבור את השינוי הבא באורחות החיים.

אחת המסורות היפות שנוצרה בשנים האחרונות היא הארוחה הקהילתית המהווה דוגמא מצויינת לעשייה לטובת הכלל שאינו אפילו חלק מהקיבוץ. אז נכון, התרומה הכספית אינה עצומה, אך בכל ערב שכזה מתעוררת תחושה של הירתמות למטרה משותפת הקשורה לרוב בעקיפין גם לחלק מחברי הקיבוץ. ניתן לראות ילדים עומדים ומתלבטים מול קלפי ההצבעה לגבי הבחירה הנכונה. ואני כהורה מוצאת את עצמי בדיון ערכי עם ילדי, מתמודדת בין ביס ולביס עם שאלות כמו 'למי כדאי להצביע?' ו'מי זקוק ליותר עזרה?'.

בעברי בתקופת הלימודים, השתתפתי בקורס שנתי במטרה לקרב לבבות בין האוכלוסיה הדתית חרדית לבין האוכלוסיה החילונית. אחת הסיסמאות החזקות שהועברו על ידי הרבנית בקורס על בניית המשפחה הייתה ש"נתינה זה אהבה". כמה שזה נכון.

לכן, אני מנצלת את הבמה הזו לפנייה גלויה, אם אתם אוהבים את המקום בו אתם חיים, הראו זאת! גם אם אתם מרגישים פחות מחוברים לקהילה, תנסו להגדיל מעורבות ותבחנו האם עשייה זו מובילה לקשר חזק יותר למקום. הרשמו לועדות, השתתפו בחגים, שפצו משהו, הכינו אוכל לבישול או תרימו שקיות ופתקים ליד הפח של הכולבו. המצב האידיאלי לדעתי הוא מצב בו כל חבר, או לפחות כל תא משפחתי, לוקח חלק באיזושהי פעילות, הכל כמובן במסגרת אילוץ זמן, יכולות, עבודה ומשפחה. כולנו כאן חיים יחד ואם נרצה שהעצים ימשיכו להניב פירות גם בעוד 80 שנים, נצטרך להזין אותם בהרבה דשן, אהבה ונתינה.

ונסיים בתמונה מקסימה מערב סוכות האחרון, הממחישה בצורה ויזואלית את המשך הדורות. אאחל שבעוד 40 שנים נזכה לצלם תמונה נוספת של דור ההמשך השלישי.

גל/אייר אבריאל | בתור המתנדבת: קורל האקט | דרור/מור בקיש
| עודד/הדר כהן | דודי/אמיר גרנות

שבת שלום,
נעה

מערכת בשער

עורכת: נעה אלבוחר

עיצוב ועריכה גרפית: אנה אבריאל

טל: 052-3990860

דוא"ל:

bashaar@hazorea.org.il

הגהה: מרים גרוס

תמונת שער: נעה אלבוחר

הפצה: יעל טיקטין, רינה רשקוב

השתתפו בגיליון זה: חנן ארז, דבורה כדיר,

אהוד דור, צוות הארכיון, יעל כרמי, יונתן בן

צבי, אליאב פרייס, דני נהב, יעל טיקטין, בועז

בש מרץ, איריס רפאלי, ספי מנור פלג

תוכן עניינים

- 4 | מהנעשה בקיבוץ
לי זה יצא טעים / נעה אלבוחר
- 6 | בחירות למועצה המקומית
/ חנן ארז
- 7 | מפגינים למיגור השחיתות
/ דבורה כדיר
- 8 | סוכתי הסוכה - קולאז'
10 | יצירה מקומית
סיפולוקס, וינטלטור, טרנזיסטור / יעל כרמי
- 11 | תרבות ופנאי
פינת התובנה / בועז בש מרץ'
טיפה מיתולוגיה / אהוד דור
בדיחת השבוע / ספי מנור פלג
- 12 | מעתה - 'חופשון' במקום 'אפטר'
/ אליאב פרייס
- 13 | עדכון מהתרבות
/ איריס רפאלי
- 14 | היה היה - לרגל גל החופשים הפוקד אותנו בעונה זו
16 | שו"ת
דני נהב בשיחה עם דני בנימין

במלאות שנתיים למותה של

רותי הרמן ז"ל

בני משפחה, חברים וחברות ייתכנסו בבית הקברות
בהזורע

ביום חמישי, 27 לחודש ספטמבר בשעה 11.00 בבוקר
לטקס קצר.

"חלפו שנתיים מאז שרותי עזבה אותנו לעולם הבא
ואין כמעט יום שאנו לא נזכרים בפעילותה בבית,
במשפחה וברחבי הקיבוץ. רותי הייתה פעילה מאד
בתקופה זו של חגי תשרי כאשר היא הוציאה מן הארכיון
חומרים שונים מן העבר והציגה אותם לראווה בפני
הציבור. שמחתי לראות שגם כיום עובדות הארכיון
ממשיכות במסורת זו."

יהיה זכרה ברוך!

פזל טוב לצורן וגיל סולוגון

בהולדת הבת,

שפע ברכות לסבים אלי

ואיילת, ולסבתא רבתא

תגיפה שפע,

ולכל בני המשפחה העורחת

יום הכיפורים - פורמט חדש ישן

טקס יום הכיפורים התקיים השנה בפורמט חדש. הטקס חולק לשניים. טקס קצר, מוקדם, שמיועד לכל המשפחה וטקס למבוגרים בלבד שהתקיים מאוחר יותר. הטקס הקצר התקיים במוזיאון, תפאורה מתאימה לטקס שתרמה למעמד של האירוע.

לראשונה, לפחות עבורי, היה ניתן להגיע בהרכב משפחתי מלא. אני חייבת להודות שהייתה שנה שבה ניסינו להביא את הילדים לטקס המסורתי בחדר האוכל הקטן אך לאחר כמה דקות הבנו את גודל הטעות וברחנו החוצה. לכן, קודם כל, אני שמחה על ההזדמנות להגיע לכזה טקס על ילדי. מלבד החשיבות הרגילה בהשתתפות בטקס שכזה, יש בהליכה של כל המשפחה אמירה חינוכית ואני שמחה שיכלתי להעניק אותה גם לקטנים. השתדלנו כולנו ללבוש יושב לבנות והטקס היה קצר כך שלא היה קשה לילדים לשמור על ריכוז.

אינני בטוחה שאפילו הגדול מבין הילדים, שמתקרב כבר לגיל 8, הצליח להבין את מלוא התוכן אבל אינני דואגת, זה יגיע עם השנים ובינתיים אנחנו נכנסים בתקווה, למסורת שתלך ותשתרש בהם עד שתופנם.

הרמת כוסית לשנה החדשה - לבעלי עסקים בקיבוץ

דגנית אבנס נכנסה לאחרונה לתפקיד אחראית יזמויות בקיבוץ, או כפי שבעלי היזמויות מעדיפים שיקראו להם מעכשיו, בעלי עסקים. מסתבר שבקיבוץ יש כ-80!!! יזמים שונים, בהיקפי עיסוק קטנים וגדולים. המספר מרשים לכל הדעות וגדל עם השנים ככול שאנחנו מתרחקים מהקיבוץ השיתופי. מדובר בחברים שקופצים למים, מתנהלים כעצמאיים, מתנסים בכל אספקט בניהול עסק, החל מחשבונות, שיווק וכמובן ביצוע העבודה עצמה.

בפגישה אליה הגיעו חלק מהחברים נאמרו דברי ברכה מקורן מנהל הקהילה וכמובן מדגנית כאחראית החדשה. דגש גדול הושם על ניסיון לתת שירות טוב יותר לבעלי העסקים ולשפר את הגישה כלפיהם מצד מוסדות הקיבוץ. הפגישה הייתה חיובית ויש כוונה להקים צוות עבודה מקרב בעלי העסקים לדיון ופתרון של נושאים משותפים.

הארוחה הקהילתית בסוכה, התקיימה זו השנה השלישית. מאכלים רבים, מעשה ידם של החברים (30 במספר) הוגשו לשולחן. צוות מתנדבים ומתנדבות הגיש את המנות וחלש על הקופות בסופו של השולחן הארוך. לאחר התשלום קיבל כל אחד מהמשתתפים באירוע (150 חברים!) פתק הצבעה אותו היה יכול להכניס לאחת משתי התיבות שהועמדו במקום.

התיבה הראשונה הייתה של עמותת לטם. העמותה פועלת מזה 25 שנים בהעצמת ילדים ובוגרים עם צרכים מיוחדים באמצעות פעילויות טבע מגוונות טיולים בכל רחבי הארץ, סדנאות חקלאות קדומה במתקנים נגישים בחוות עמק השלום הסמוכה לקיבוץ וחוגי טבע במוסדות.

הקשר של העמותה עם הקיבוץ מתבטא בתכנית מתנדבים מחו"ל שכבר שנתיים מגיעים לחווה. בנוסף קיים ממשק עבודה ב-20 השנים האחרונות עם בי"ס עומרים והגד"ש שחרש זרע בהתנדבות עבור העמותה. כל בתי הספר היסודיים במועצה אזורית מגידו מגיעים לפעילות של סדנאות החקלאות הקדומה בחווה וטיול בנחל השופט פעם בשנה.

התיבה השנייה הייתה של עמותת בדרך להחלמה. את העמותה הכרנו בדיוק לפני כשנתיים דרך איל אופק שארגן פגישה במועדון לחבר. בעמותה "בדרך להחלמה" מתנדבים יום יום ישראלים להסיע חולים פלסטיניים, בעיקר ילדים, ממעברי הגבול אל בתי החולים בישראל, לקבלת טיפול רפואי.

בשנת 2017 התבצעו 8150 הסעות לבתי חולים בישראל מהמעברים השונים שבין ישראל לגדה המערבית ועזה - ממחסום ארז שברצועת עזה בדרום ועד מחסום ג'למה בצפון - וזאת לכ-15,200 חולים.

בעמותה לוקחים חלק בהסעות מעל 1000 מתנדבים, ביניהם יש ייצוג מכוון להזרוע בזכות 8 מתנדבים - חנוך מוכנדורף, דורון פלד, עוזי וולף, דורית יערי, ביאטריס שתיל, שאול כוכבי, מריה לוקס ודני נהב - שמסיעים בעיקר ממחסום ג'למה (אחרי גן-נר לכיוון ג'נין) לבית חולים רמב"ם או בדרך חזרה.

פעילויות העמותה נעשות בהתנדבות מלאה כאשר הסיוע הכספי משמש בעיקרו להחזרי דלק למסיעים, לעזרה ברכישת ציוד רפואי ולקיום ימי כיף לילדים החולים.

מצורפת תמונה שמתארת אולי יותר טוב ממילים את המשמעות של ההתנדבות בעמותה זו. דני נהב, אחד משמונת המתנדבים מהזרוע, עם 2 ילדים - ימאן יחיא ומחמוד אבו-מויס - שמוסעים 5 פעמים בשבוע ממחסום ג'למה לרמב"ם כדי לקבל טיפול דיאליזה.

לאחר מאבק די צמוד בין שתי העמותות נבחרה עמותת "בדרך להחלמה" כעמותה אליה יועבר הכסף שנאסף באירוע. נאחל בריאות לכל הנעזרים בעמותה ונקווה שהתרומה תוכל לעזור להם ולו במעט.

לרוטב:

שני לימונים

שמן זית (באותו יחס כמו הלימונים)

מלח

פלפל

כפית גדושה של חרדל

סילאן

לאחרונה למדתי שאת החסות אפילו לא צריך לשטוף, למרות שאני לא מצליחה להתאפק, אז רק צריך לחתוך אותן. להוסיף פרוסות דקות של אפרסק ובצל. לפורר מעל את הגבינה הכחולה ואת הגרנולה או אגוזי הפקאן המרוסקים. לערבב עם הרוטב ממש לפני האכילה ובתאבון!

לי זה יצא טעים

סלט חסה אפרסקים וגבינה כחולה

/ נעה אלבוחר

לארוחה הקהילתית הכנו הפעם סלט חסה וגבינה כחולה. זה הזמן להתענג שוב על החסה הנהדרת שמגדלים בחממות ולהנות מהטעימות האחרונות של פירות הקיץ שבקרוב יסתיומו.

מצרכים:

לסלט:

חבילת חסה (עדיף מסולסלת) מחממות הזרוע

חבילה של גבינה כחולה (אריזה כחולה מהכולבו)

3 אפרסקים / אגסים / ענבים

גרנולה של תימור / חצי חבילת אגוזי פקאן מסוכרים /

אגוזים חמוציות ועוד

חצי בצל

שחם מיטלר

איציק חולבסקי

הבחירות למועצה יחולו ב-30.10.18. שני המועמדים כבר ביקרו בהזרוע למפגש חברים, אך האירועים זכו להשתתפות מועטה יחסית. למרות שלבחירות אלו השפעה ישירה גדולה על אורח החיים שלנו אני באופן אישי לא מכירה מספיק את המועמדים והנושאים העומדים על הפרק, בהשוואה לבחירות בכנסת ולכן, לטובת אלו המרגישים כמוני, הכנו את הכתבה הבאה.

המתמודדים הפעם, שניים במספר. הראשון, ראש המועצה המכהן, **איציק חולבסקי**, המבקש להמשיך לקדנציה שניה. מולו מתמודד **שחם מיטלר**, חבר קיבוץ דליה ובן קיבוץ עין השופט (ממנו מגיע גם חולבסקי). מיטלר מחזיק בניסיון כמזכיר ומנהל הקהילה בדליה וכיהן בחבר מליאת המועצה במגידו במשך כעשור שם שימש כיו"ר ועדת ביקורת וכחבר העמותה לרווחת תושבי מגידו. בהזרוע התברכנו בחבר קיבוץ שכיהן בעבר בתפקיד זה כראש המועצה, חנן ארז. חנן הסכים להתגייס לטובת האירוע, להשמיע את דעתו ולספר לנו מניסיונו על חשיבות התפקיד דווקא בתקופה זו. אני מבקשת לנצל במה זו להודות לך חנן על שיתוף הפעולה והמאמץ!

בחירות למועצה אזורית מגידו / חנן ארז

שמירה על אופיו הכפרי והנופי של המרחב ועמידו. הבחירות מהוות ביטוי אזרחי ודמוקרטי ישיר לרצון התושבים, להשפיע על אופי מוסדות המועצה וסדרי העדיפויות בהתמודדות על מתן מענה לצרכיהם. ראש המועצה המכהן איציק חולבסקי (מעין השופט), מבקש להמשיך לכהונה שניה ולאחרונה הציג מולו את מועמדו שחם מיטלר (מדליה). שניהם הופיעו בהזרוע בשבוע שעבר, כל אחד בנפרד, והציגו לצערי בפני חוג מצומצם את עמדותיהם ומציעיהם לכהונה הבאה. בשבועות הבאים עד למועד הבחירות יפיצו בכתב ובמדיה את דבריהם לציבור בתקווה לזכות באמונו.

לסיום מבקש אני תוך גילוי נאות לומר: עם תום כהונתי גזרתי על עצמי להתנתק מהמועצה ומסדר יומה השוטף (למעט בדיונים ציבוריים), מתוך הנחה שזכיתי במהלך שתי כהונות, במשך 10 שנים, להוביל ולבצע את התכניות שגובשו והבשילו במשמרת שלי - מכיר אני את שני המועמדים, איציק חולבסקי כיהן כגזבר המועצה ומנהל החברה הכלכלית ושחם מיטלר כיהן כחבר המליאה וועדותיה מטעם קיבוצו והיה פעיל בצוותי התכנון וההקמה של המרחב הביוספרי.

שחם מיטלר ראוי, אך סבור אני שנכון הוא שאיציק חולבסקי ישלים כהונה שניה בכדי להוציא אל הפועל את התכניות הרבות שהבשילו במהלך כהונתו ויתמודד עם האתגרים והבעיות המורכבות שכבר נהירות לו מתוך ניסיונו.

בכל מקרה קורא אני לכל תושבי הזרוע הזכאים על פי חוק לקחת חלק בבחירות ולהצביע לפי צו מצפונכם. ✨

נתבקשתי על ידי נעה, עורכת בשער, לכתוב על הבחירות הקרבות למועצה האזורית שלנו, בהנחה שלרוב החברים הנושא מרוחק ולא ברור.

בבחירות נבחר בבחירה אישית ראש המועצה וחברי מליאת המועצה, נציגי הישובים, לכהונה של חמש שנים. המועצה האזורית מאגדת תחת שיפוט המוניציפאלי את היישובים הכפריים קיבוצים/מושבים/יישובים קהילתיים הנמצאים בגבולותיה ומהווה נציגו החוקי של השלטון המרכזי, הממשלה, משרדי הממשלה והמחוזות. המועצה מייצגת את היישובים ומהווה צינור של השלטון המרכזי כלפיהם וכלפיו. יש לדעת שעם ירידת מעמדו הפוליטי של המרחב הכפרי, מפלגותיו ותנועותיו המיישבות הצטמצם כוח המיקוח שלו על הקצאת משאבי המדינה.

על רקע מדיניות הממשלה ובמיוחד שרי אוצר, השיכון והבניה, התחבורה והאנרגיה לקדם פיתוח ובינוי לא מבוקר, על מנת להוריד את מחירי הדיור על חשבון שטחים פתוחים וחקלאיים. אצלנו סיפוח שטחים ליקנעם עילית, הקמת שדה תעופה בעמק, מתקני גז וקונדנסאט לטיפול יבשתי בגז המופק בים, קווי חשמל למתח גבוה בגבולות המועצה, תוך קיצורי דרך וביטול מעמד נציגי הציבור בוועדות התכנון הלאומיות, המחוזיות והמקומיות - אנחנו כמו כל המרחב הכפרי ויישוביו בסיכון פיזי מידי, כאן ועכשיו ולדורות הבאים. לפיכך גדל משקלן של המועצות האזוריות המייצגות על פי חוק את תושביהם ואת יישוביהם בתחומי החינוך והרווחה, הביטחון, משאבי מים, אנרגיה, תחבורה, תשתיות בניה ושיכון, הסדרת התכנון והבניה, חקלאות ותעסוקה תוך

מפגינים למיגור השחיתות

לפניכם ראיון עם דבורה כדיר שפורסם בעיתון משמר העמק על ההפגנות בעפולה נגד השחיתות השלטונית במדינה. אנו מודים לדבורה ולמשמר העמק על הכתבה!

עורכי הדין של יניב קבע שהמשטרה פעלה באופן לא חוקי ומותר לאזרחים להפגין. ומאז ההפגנות התרחבו. היום יש 19 מוקדים בהם מפגינים כל שבוע. כעת אני הולכת להפגנות, אבל יש לי הרגשה שאם ביבי לא יזכה בבחירות הוא יגנוב אותם, וזה מפחיד מאוד. אני יודעת שרבים חוששים כמוני ומתעסקים כעת בשאלה כיצד למנוע את זה. להזכירכם כבר בבחירות האחרונות בניגוד לחוק ביבי נאם בטלוויזיה ביום הבחירות ושלח מיליון מסרונים שהועברו לאזרחים, מספרי הטלפון הועברו לו מבזק. במסרונים נאמר כמה שעות לפני סגירת הקלפי, רוצו להצביע, כי הערבים נוהרים לקלפי באוטובוסים של השמאל. וכיום האמצעים האלקטרוניים לשיבוש הבחירות משוכללים יותר.

מה הפעילות שאת עושה בתחום הרשתות החברתיות?

הרבה אנשים מזדהים איתנו אבל לא רוצים לבוא להפגנות משיקולים שונים. חלק מהמאבק מתנהל ברשתות החברתיות. ולזה יכולים להצטרף רבים. לי בעיקר חשוב להתכתב עם אנשי ימין רציניים ולנסות לשכנעם. אני יכולה להגיד שיש אנשים בתוכם שאומרים שאם מנדלבליט יגיש כתב אישום נגד ביבי הם לא יצביעו בשבילו יותר. לנו, הפנסיונרים הצעירים, יש יותר זמן וברור לי שהרבה מתוכנו כועסים על מה שקורה. פשוט להיכנס לאתרים ולהיות חלק מהשיח הציבורי החשוב הזה לדעת.

חברים וחברות, צעירים ונוער מוזמנים להצטרף להפגנות ולהיות שותפים למשימה מרכזית למיגור השחיתות השלטונית במדינת ישראל, למען עתיד טוב יותר וחיזוק הדמוקרטיה.

ונסיים בציטוט חשוב שאמר נתניהו ב 13.12.2008, בראיון לערוץ 2 בהתייחסו לחקירות המשטרה שהתנהלו באותה העת נגד ראש הממשלה אולמרט:

"מדובר על ראש ממשלה ששקוע עד צוואר בחקירות ואין לו מנדט מוסרי וציבורי לקבוע דברים כל כך גורליים למדינת ישראל כי קיים חשש, אמיתי ולא בלתי מבוסס, שהוא יכריע הכרעות על בסיס האינטרס".

מדוע פרצו ההפגנות נגד השחיתות השלטונית?

רמת השחיתות בתקופת כהונתו של ביבי עולה כל הזמן, ומסכנת את אופייה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית, לכן בערך לפני כשנה וחצי התחילו ההפגנות ע"י ביתו של מנדלבליט בפ"ת, כאשר הסיסמא - המרכזית היא "לא ימין ולא שמאל ישר". המטרה היא לחזק את המשטרה והמערכת המשפטית בחקירות נגד השחיתות במדינה בכלל, ונגד מעשיו של ביבי בפרט.

אנו מפגינים בעפולה למעלה משנה. התחלתי להגיע לשם לאחר שיועד הזמין אותי. יועד שנואם בכל הפגנה לדעתי הוא הדובר החשוב ביותר בהפגנות בעפולה. הוא מביא כל שבוע מידע חדש שאנחנו משתמשים בו ברשתות החברתיות. באופן קבוע מגיעים להפגנות רעהי ושלומית שלומי, חנן צור, דורון ועוד חברים. ועוררנו עוד קבוצות בעין השופט והזורע שגם כן מגיעות בקביעות.

מי משתתף בהפגנות?

בהפגנות משתתפים אנשי הקיבוצים והמושבים מעמק יזרעאל והאזור, ומעט מעפולה. ההפגנות הם בסגנון של הייד פארק. כל מי שרוצה מדבר או מקריא דבר מה. ובסוף אנו שרים את התקווה.

מדיפעם יש קבוצות של מתנגדים ואנחנו רואים חשיבות רבה, לדבר עם אנשים שלא בדעתנו. רוב החברים שמשתתפים הם אנשי שמאל, אך ישנם גם אנשי ימין שמתנגדים להתנהלות של ביבי וממשלתו הנוכחית. ובעיקר לכך שראש ממשלה שטובע בחקירות ממשיך לנהל אותנו. וההחלטות שלו, המניע העיקרי שלהן הוא בריחה מהחקירות.

אנו גם מוחים נגד מנדלבליט, שהיה מזכירו של ביבי, והוא פועל לאט מאוד לאחר שיש המלצות משטרה. כדאי להזכיר שהמשטרה ממליצה להעמיד לדין את ביבי באשמת שוחד בתיק 1000 ו-2000. בתיק 4000, פרשת אלוביץ וואלה, נראה ממש שיש ראיות להאשים בו את ביבי, ומנדלבליט מתמהמה. מנדלבליט גם סגר כמעט את כל התיקים נגד שרה נתניהו מבלי לתת הסבר לציבור.

אנא, פרטי מה הם הנושאים המרכזיים שמדוברים בהפגנות?

הנושא המרכזי הוא נושא השחיתות בדרגים העליונים במדינה, אבל אנו מגיבים על כל הנושאים שעל סדר היום, כמו למשל, חוק הלאום, הפגנת הלהט"בים, התנהלות היועץ המשפחתי לממשלה, הדרום הבווער בעזה ועוד.

האם יש להפגנות השפעה על מקבלי ההחלטות, או על הציבור?

אני חושבת שכן, למשל כשעצרו את מני נפתלי ואלדד יניב כיוון שהפגינו בפ"ת מול ביתו של מנדלבליט, הבג"ץ שהגישו

סוכתי הסוכה

לרגל חג הסוכות - מוגאות לפניכם הסוכות הפזורות
ברחבי הקיבוץ, על האושפיזין שבתוכן.
סוכות הזיל הרך, המרחבים, סוכות משפחתיות וסוכות
שכנתיות השיכון תחנה ושיכון השלמות.

ילדי גן חצב בסוכה של הקיבוץ ובסוכה בגן

הסוכה של משפחת עטיה

סוכה ה-30 של זהבית. סוכה ויום הולדת באירוע אחד.

ילדי והורי גן סביון

ילדי גן אפרוח בניצוחה של תמנע הנהדרת

המרחב הצעיר

מיטל ויולי ניב בסוכה המסורתית

משפחת סלומון על דורותיה, בסוכה המשפחתית

סיפולוקס, וינטלטור, טרנזיסטור / יעל כרמי

נאחסן? הרי הבית כבר מלא בכל כך הרבה דברים שלא צריך ואין לנו מושג מתי קנינו ואיך הגיעו אלינו.

בערב, כבר התארח בטלוויזיה אביו של המנכ"ל, איש מקסים ונעים שאמר שהגאווה על העסקה הגדולה בין סודה סטרים שלנו לפפסי מקס היא לא רק משפחתית אלא גם לאומית. אב ובנו. גאים זה בזה וגאווה ואהבתם עברה מתוך מסך הטלוויזיה אל שולחן ארוחת הערב שלנו.

"מי היה מאמין, אבא, אמר הבן לאביו, 'שאחרי השואה תזכה לקיים את החזון של מדינת ישראל, ולראות כלכלה משגשגת'."

יש מילים כאלה 'של פעם' וכשהן נאמרות מייד עולה תמונה: אבא חוזר להפסקת צהריים מהעבודה. על השולחן במטבח מחכה לו ארוחת צהריים. הוא מפעיל וינטלטור, לוחץ על הסיפולוקס וזה מוזג לו כוס סודה קרה. אני אוכלת איתו ארוחת צהריים שנייה, למרות שכבר אכלתי אחת לפני שעה. אז מה. נעים לחלוק עם אבא צלחת של סלט

חצילים וסלט ירקות. לקרוע נתח מפרוסת לחם שחור, להעמיס עליה מהסלט ולהכניס לפה. הלחם טרי ורך, נפרס בסכין לחם משוננת ופרוסותיו אינן שוות, אחת שמנה, אחת רזה, ואת הנשיקה שומרים בצד. עליה מורחים חמאה, וברגע הזה אין מאכל טעים יותר בעולם.

אחר כך אבא נכנס לתנומת צהריים קלה. ושם, בחדר השינה של ההורים, הוא מתכסה בשמיכת פיקה שמשאירה ריבועי שינה וחלום על פני המתכסה בה, מדליק את הטרנזיסטור המכוסה בעור חום שיש לורח ייחודי של קרם ידיים ואפטר שייב, מקרב אותו לאזנו - ונרדם. מלמולים קלים עולים מהמכשיר, מוזיקה נוסנה מנגנת ברכות. שש. אבא ישן.

שנים אחרי ואני עדיין מוציאה מהמקרר בקבוק סודה. אני אוהבת סודה. מוזגת לכוס חצי מים חצי סודה. אבא שלי מוסיף לסודה שלו תרכיז לימונדה או אננס ומכין לעצמו גזוז ביתי. 'אולי נקנה סודה סטרים?' אני מציעה לאישי, 'אבל מהר לפני שהמחיר יעלה'. אנחנו מסכמים לבדוק. כולה מים וגז. בלונים מתפוצצים בחדווה בכוס. בועיות אוויר וגעגוע מרחפות מעל המטבחים שלנו, כשאבא ואמא יושבים ולוגמים כוס סודה.

'אבא שוב עושה סודה', הייתה אמא אומרת ואנחנו התגלגלנו מצחוק. נו, אצל מי בבית לא עשו סודה? בצהריים ולעת ערב היה כל השיכון מתמלא בקולות האלה, הנפיצים, המבעבעים, המצחיקים שהולידו אין סוף בדיחות על עיכול, מעיים ובחורף גם חמין. דלת המקרר הייתה נפתחת, המים הקופצים היו נמזגים ואנחה גדולה נשמעה: 'אחח, א-מחייע!' לסבא וסבתא היה סיפולוקוס, גם להורים. לכולם. זו הייתה אחת ממתנות החתונה הנפוצות ביותר. הזוג האומלל היה מקבל שניים שלושה וגם ארבעה מכשירים כאלה. אנחנו כבר קיבלנו סיר לחץ, אפילו שניים. ולחברה של אמי שהביאה סיר לחץ לכל אחת מהחתונות קראנו 'עופרה סיר לחץ'.

כשפנה דניאל בירנבאום, מנכ"ל סודה סטרים אל אביו פרופ. ארווין בירנבאום במסיבת העיתונאים בה הוכרז על מכירת החברה לפפסי מקס, עלו דמעות בעיניו. הנה איש, שלא לומר, מענטש, שגילגל עכשיו תחת ידיו מילארדים של דולרים, או שקלים, זה סכום כל כך בלתי נתפס שאין לי מושג איך סופרים אותו, והוא פונה אל אבא שלו. כאילו היו רק שניהם באולם. ואין הבזקי מצלמות. ואין עיתונאים. ואין דירקטורים ומניות ומנהלים. בן אביו.

והוא מעביר בכמה משפטים את כל ההיסטוריה היהודית של משפחתו ושל משפחות רבות אחרות שכולה מתנקזת אל מקום אחד שאין שני לו - המטבח. והאוכל. וארונות הפורמיקה, וחנות המכולת של יוכלמן בחדרה, ושטיחי הלדר של המשמשים המיובשים שטעמם החמוץ מתוק שורף את הלשון, וחפיסות שוקולד 'חייל חיילת' שהיו בביתנו במזווה שבמרפסת המטבח, מאחורי ילון ריבועים ירוק לבן לצד קופסאות שימורים של אננס, שזיפים ואפרסקים בסירופ מתוק שאני אוהבת עד היום, וגביעי הגלידה מפח צבעוני שהיו אצל סבי וסבתי במטבח בגבעתיים וכמה אהבתי לאכול בהם ולשמוע את צליל הכפית הנוקשת בדפנות.

באחת מחנויות הענתיקות והיד השנייה, מצאתי אותם פתאום. את גביעי הפח האלה. בוורוד ירוק וצהוב. עומדים להם על מדף. 100 ₪ האחד. לו הייתה יודעת סבתא שהגביעים האלה שווים 'הון', לא הייתה זורקת אותם. כבר שנים אני אומרת שאסור לזרוק כלום. אבל איפה נשים? איפה

בדיחת השבוע / ספי מנור-פלאג

למה ההוריקן פוגע רק בחוף המזרחי?

שיכנס גם בחוף האשכנזי!

סליחה אם

בגטי

זחן, גאמז
כיפור, אפשר
לרדת

פינת התובנה / בועז בש מרץ

מי אומר "בוקר טוב"?

אמירת "בוקר טוב בשבילי הקיבוץ הנה נושא למחקר מקיף בפני עצמו. "האח הקטן" שלו הוא נושא מי אומר בוקר טוב בריצת אימון ביער (בבוקר...)

תוצאות המחקר להלן: היקף אמירת "בוקר טוב" בריצת יער היא -

- ביחס ישר לגיל
- ביחס הפוך לגודל האגו
- ביחס ישר לרמת המוחצנות/חברתיות (וביחס הפוך לרמת המופנמות/ביישנות)
- ביחס הפוך לרמת הקושי באימון (למשל אם נמצא בעלייה או בירידה)
- ביחס ישר לרמת הביטחון העצמי והקבלה העצמית
- ביחס הפוך לרמת החשיבה התבניתית (כלומר עד כמה התפישה לגבי מי שפוגשים נגועה בפרדיגמה מובנית/כובלת)

מצורפת למטה פסקה מצויינת הקשורה לפינה הקודמת "עם מי להתייעץ?"

He who knows not and knows not he knows not:
he is a fool - shun him.
He who knows not and knows he knows not:
he is simple - teach him.
He who knows and knows not he knows:
he is asleep - wake him.
He who knows and knows he knows:
he is wise - follow him.

טיפת מיתולוגיה / אהוד דור

אנו מברכים את הקמתה של פינה חדשה זו ומודים לאהוד דור על היוזמה והמאמץ

נח על זרי הדפנה

דפנה הייתה נימפה יפה מאין כמותה, ויופייה שבה את ליבו של אפולו, אל השמש, אפולו, למרות שנחשב ליפה בין כל אלי האולימפוס, זכה להצלחות בינוניות למדי בקרב בנות המין היפה. מודע למצבו זה, פתח אפולו במרדף אחר דפנה, שכלל לא חפצה בו, כשהיא מתפללת אל אביה, אל-הנהר, שיציל אותה מידי. האב המסור הפך את בתו לעץ הדפנה, רגע לפני שנפלה לידי של אפולו.

אפולו המאוהב והמאוכזב, ציווה לעטר את ראשי המנצחים בתחרויות הספורט שנערכו לצד מקדשו בדלפי, בזרי עלי דפנה לכבודה של דפנה אהובתו.

דפנה היפה הפכה לעץ אֶצִיל (עץ הדפנה) ואילו אנו זכינו לניב: נח על זרי הדפנה, שמשמעותו: להסתפק בניצחון או בהצלחה ולא להמשיך לפעול ולהתקדם.

שבת שלום ומנוחה (לא על זרי הדפנה)

אהוד דור

רניני, אפולו ודפנה, 1625

מעטה - 'חופשון' במקום 'אפטר' / אליאב פרייס

העיתונות בשבוע שעבר:

המילה שתחליף את ה"אפטר" הצה"ל: "חופשון" לכבוד שנת ה־70 למדינה החליטו בצה"ל שהגיע הזמן למצוא למילה "אפטר" חלופה עברית. המילה "אפטר" - המציינת את הרשות לצאת מן היחידה או מן המחנה לפרק זמן מוגבל - נוצרה מקיצור לשל הצירוף *after duty pass*, והיא ירושה מן המנדט הבריטי בארץ.

במיזם משותף של צה"ל, גלי צה"ל והמזכירות המדעית של האקדמיה ללשון העברית פורסמה בסוף חודש יולי ברשתות החברתיות ובאתרים של צה"ל, של גלי צה"ל ושל האקדמיה פנייה לחיילים ולציבור הרחב להציע חלופות למילה "אפטר" באמצעות טופס ייעודי.

ההיענות הייתה רבה במיוחד. חיילים ואזרחים וגם משפחות שלמות מילאו יותר מ־3,700 טפסים, ובהם הוצעו כ־1,350 הצעות שונות.

השבוע התכנסה ועדה מיוחדת לבחור מכל ההצעות שהגיעו מן הציבור את המילה שתחליף את "אפטר". בוועדה השתתפו שבעה חיילים וחיילות מחילות צה"ל השונים, וחמישה אזרחים - ראש תחום העריכה והמינוח של צה"ל רעות גרוס, איש גלי צה"ל הד"ר אבשלום קור, המזכירה המדעית של האקדמיה רונית גדיש, ראש מדור קשרי קהל של האקדמיה תליק כרמון ודוברת האקדמיה ורד ליון ירושלמי.

לקראת ישיבת הוועדה בחר כל אחד מן המשתתפים עשר חלופות מתוך שלל ההצעות. חלופות אלו - כשמונים במספר - הובאו לדין בוועדה. מתוכן עלו לשלב הסופי שש חלופות: חֶפְשִׁית (חופשית), חֶפְשִׁון (חופשון), הַפּוּגוֹן, הַפּוּגְנֵת (הפוגנות), אֲוִרִית (אוורירית) וחֶפְז (חופז).

שתי ההצעות שעלו לגמר היו 'חופשון' ו'חופז'. המילה חופשון זכתה לאהדה בשל פשטותה, ואילו בהצעה 'חופז' תמכו חברים בוועדה בשל התחכום שבה. לאחר דיון מעמיק ואף סוער על שתי החלופות האלה נערכה ההצבעה הסופית, ובה זכתה המילה חופשון ברוב קולות. בין השאר הובא בחשבון שלא פחות מ־465 מציעים שונים הציעו את החלופה הזאת (12% מכלל המציעים) - הרבה יותר מכל שאר ההצעות.

ראש תחום העריכה והמינוח בצה"ל, רעות גרוס, מסרה כי בתקופה הקרובה יפעלו בצבא להטמיע את המילה שנבחרה ברשומות ובטפסים הצה"ליים, וכעת - לאחר 70 שנות חופשה קצרה באנגלית - יוכלו החיילים ליהנות מכמה שעות של "חופשון" לסידורים ולעניינים אזרחיים - ובעברית!

ואליאב מוסיף

אף אני התגייסתי לרווחת (ובעיקר לחופשת...) חיילי צה"ל ושלחתי 4 הצעות - חופשון, חופשית, הפוגון ותום-יום.3 מתוכם נכללו בן ששת המילים שעלו לשלב הסופי - חופשון, חופשית והפוגון. מסתבר כי לשתי ההצעות הראשונות 'חופשון' ו'חופשית' היו שותפים רבים... אך ההצעה השלישית - 'הפוגון', אשר רעיון תחילתה 'הפ' מצטלצל עם 'אפ' בתחילת המילה אפטר, היתה ככל הנראה בלעדית מטעמי. לבסוף נבחרה כאמור המילה 'חופשון', אך 'להצלחה זו כאמור היו שותפים אבות (ואמהות) רבים'...

'חופשון' נעים אם כן לכל החיילים.

אך העיקר - צאו, ושובו בשלום! ✨

קֶרֶן הַנִּצְחָה ע"ש מִשְׁפַּחַת מִנַּחֵם (דוּדִי, אָדִי וְעוֹמֵר)

משפחות מנחם, כהן, קינן והקיבוץ הקימו קרן להנצחת דודי, אדי ועומר ז"ל. מטרת הקרן לעודד ללמידה והרחבת השכלה.

הקרן תעניק מלגות השתתפות בשכר לימוד מדי שנה בטקס האזכרה לדודי, אדי ועומר ז"ל שייערך בחודש פברואר. המלגה מיועדת להשתתפות בשכר לימוד של בני קיבוץ, חברים, עובדים במערכת החינוך, שהינם סטודנטים הלומדים לימודי תואר והעשרה במסגרת מוסד מוכר בתחומים של חינוך וידיעת הארץ. זכאים להגיש בקשה לקבלת המלגה מי שעומדים בקריטריונים הנ"ל וימלאו טופס הבקשה במלואו. את הבקשות יש להגיש עד סוף חודש אוקטובר.

טפסים למילוי ניתן לקבל אצל מעיין ארז במשרדה בהנהלת חשבונות.

בברכה,

משפחות מנחם, כהן, קינן
ומעיין ארז יו"ר הקרן

משמחה לשמחה כוחנו עולה...

/ עדכון תרבות - איריס רפאלי

מה בהמשך החג סוכות:

28.9 - יום שישי, שעה 21:00

ערב בינגו ענק לכל הקיבוץ בסוכה

29.9 - יום שבת

10:30 בבוקר - יצירת עפיפונים ובלוני ענק.

19:30 - חיליק מגנוס - הרצאה למבוגרים - חילוץ

ואיתור נעדרים בחו"ל. חיליק מגנוס פעל מקרון

רכבת במושב דקל, שם מיקם את משרדו, בכל

הקשור לאיתור וחילוץ ברחבי העולם. הוא נתן

מענה ופתרון לבעיות, תקלות ותאונות המתרחשות

למטיילים ברחבי העולם. הרצאה מרתקת.

אני מבקשת מההורים לדאוג שלא יהיו ילדים

בסוכה בשעה זו.

30.9 - יום ראשון - חג שני, הסוכה תפתח בשעה 19:30.

ואחרי החג

7.10.18 - במסגרת שבוע החלל הבינלאומי, נבחרנו

לארח את ד"ר מרינה חץ (גיסתו של אורי חץ) לערב חד

פעמי של סקירה על "שמי הלילה". רק אנשים שרשומים

יוכלו להגיע. נשארו מספר מקומות בודדים. מי שמעוניין

יפנה אליי. ↓

עברנו את ראש השנה, כיפור, ואנו בעיצומו של חג הסוכות.

תודות לאנשים שעשו לנו את השנה החדשה כל כך מתוקה -

הצוות : שולה גיא, שני פלד, מור בקיש, עוז חזן ורועי שחורי.

להקת הבית שתמיד עושה טוב בנשמה, האחיות שלו, ואביה ששרו.

ראומה ונעמית שהפיקו סרט על כל מה שעברנו בשנה החולפת.

רונית, נועה ואורן זינגר על קטעי ההקראה

תמר זינגר ושירה טיקטין - חלוקת מתנות לבני 70, 80

אנשי התכנון והמעש של יום כיפור

מרים גרוס - מרכזת הצוות, דובי זמר - על הכיתוב,

אפרת פרייס, עמית בן צבי, תמר בר.

המנחה בבית וילפריד בכניסת החג - אליאב פרייס, חנן

ארז, יותם דינור ועופרי פלג על השופרות, עמית בן צבי

ומורן ירון על קטע הנגינה. ולכל אותם חברים שלקחו

חלק בערב במעגלי השיח.

שבוע החלל העולמי נוחת בישראל
4-11.10.2018

קיבוץ הזורע
7/10, שעה 20:30

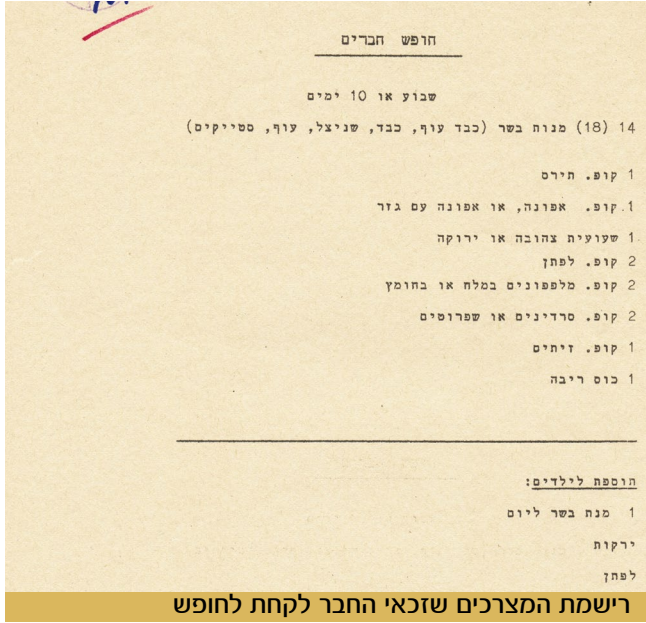
מדע על הגב - ד"ר מרינה חץ
תחת השמים הפתוחים, באווירה קלילה,
נקבל סקירה ומצפית חווייתית של שמי הלילה לצד הרצון
האינסופי "לגעת" בכוכבים.

Logos: CPR, World Space Week, ISRA, משרד המדע והטכנולוגיה

מילה טובה

תודה רבה לאילנה עינב על טיפוח השטח הציבורי ליד חדר האוכל בכניסה למחסן בגדים, וידה עוד נטויה. השינוי מורגש לעין, נעים ויפה, הן לעוברים במקום והן לצוות העובדים שיושב לעיתים למטה לצורך הפסקה.

רישמת המצרכים שזכאי החבר לקחת לחופש

דירות הנופש וחופש החברים

לרגל גל החופשים הפוקד אותנו בעונה זו החלטנו להתמקד הפעם בדירות הנופש של הקיבוץ. מאחלים חופשות מוצלחות, בכל מקום שבו תהיו, בדירות אירוח, נופש על גלגלים (קמפינג) או אפילו בחו"ל / צוות הארכיון

כבר משנות ה-40 היה נהוג לשלוח את החברים לחופש - נופש, והקיבוץ ראה בזה חשיבות רבה ועודד את החברים לצאת. מאז התרחשו שינויים רבים בתחום הנופש, לפניכם סקירה היסטורית על ההתפתחות לאורך השנים:

מתוך ספר האורחים של משפחת נהב

תחילת הנופש התחילה פחות או יותר בשנת 1948 כאשר נשלחו חברים לחופש בדירתם של גרטורד ולאו נהב בהרצליה. מצורף שיר תודה שכתבו אילנה ויעקב מיכאלי בספר האורחים שלהם לאחר שהתארחו בדירה. השיר מלווה בציורים יפים ומופיע בשתי שפות. בהמשך היו לקיבוץ דירות בנהריה, חיפה, נתניה, אשקלון וירושלים (לא הכל באותו הזמן). חלקן היו בהשכרה לתקופה מוגדרת וחלקן בבעלות הקיבוץ. לתקופה קצרה היה גם ניסיון להסדרת דירה באילת. חבר היה זכאי לקבל שבוע ימים בכל שנה, ואם עבר את גיל 60 קיבל 10 ימים של חופש. רשימה נוהלה וריכזה את מי שרוצה לצאת, לאן ומתי. היה כמובן גם מי שעשה את הסידור.

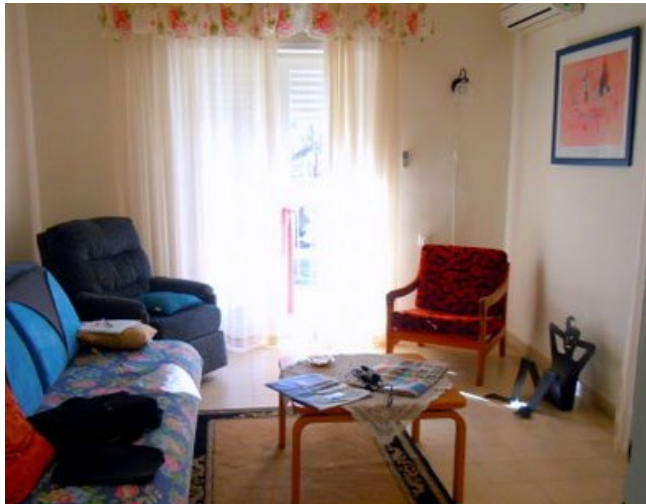

הרחוב ליד הדירה של הקיבוץ

לחופש היה החבר מקבל הסעה, וכן קיבל את כל הפרודוקטים מהמטבח. לפניכם רשימת המצרכים אותם היה חבר זכאי לקבל לרגל חופשתו.

לאורך הזמן ראו שלא כל החברים מנצלים את הזכות לחופש והסתבר שיש שאינם מרוצים מהצורך לנהל משק בית דווקא בחופשתם. לצורך כך באה ועדת חברים בניסיון למצוא תחליף בצורת מסעדה פשוטה שתפטור את החברים ממאמץ זה...

בשלב מסויים איפשר הקיבוץ להמיר את החופש בדירות האירוח לחופש על גלגלים, כלומר החבר קיבל רכב מהקיבוץ לתקופה של 3-4 ימים כולל ציוד קמפינג: כמו אוהל, כלים, שולחן וכסאות, מזרונים, תאורה ועוד. ניתן לראות את רשימת הציוד לנופש מסוג זה. בתאריכון מפברואר 1958 מצויין שהוחלט להקים ועדה להסדר הנסיעות לחו"ל. תפקידה היה להקים קרן למימון נסיעות חברים ולקבוע תור מסודר לנסיעות במימון הקיבוץ - נוסח תקנון ראשון.

סלון הדירה בירושלים - מאז הוחלפו הטלוויזיה והספה והתווספה ספה נפתחת חדשה...

- לנסיעות ההן היו 3-4 תורות לפי הקטגוריות האלה:
- 1. נסיעות בילוי - חברים ותיקים לפי תור (9 חברים בשנה)
- 2. נסיעות בילוי - חברים צעירים (5 חברים)
- 3. נסיעות במימון חוץ (3 חברים)
- 4. נסיעות לקרובים ע"ח תקציב מיוחד

כל אלו התקיימו עד שנושא החופש-נופש הופרט. כיום כל אחד עושה לפי רצונותיו, יכולותיו והעדפותיו. מכל המתואר למעלה נשארה לנו, לקיבוץ, כיום רק הדירה ברחוב לינקולן (שהייתה במקור של גב' ברגמן) שנמצאת בירושלים... הדירה מקסימה ובמיקום נהדר, מוזמנים לנסוע ולהתרשם בעצמכם!

בשנת תשי"ז זכילו 160 חברי אה חופסתם בצורה מסודרת בחודרי הקבוץ, והוצא סכום של 26.250 ל"י לחבר (תקציב הקה"א: 26.600 ל"י).

מדוע לא יצאו כל החברים, אלא רק 160, לחדרים שעמדו לרשותנו. בין סיבות שונות בולטת הנמקה אחת: מספר חברים אינו רוצה עוד לנצל מסק-בית בזמן החופשה. בעקבות טענה זו הלכה הועדה וחיפשה הצעה חדשה. התברר שבנתניה קיים "פנסיון" בו אפשר לקבל חדרים גם למשפחה וגם לבודדים וסם מגישים ארבע ארוחות כמחיר מתקבל על הדעת ובאיכות ובכמות מעולה (כעדות חברי קבוצים אחרים שבילו ואכלו שם). המרחק בין ה- חדרים לבין מקום הארוחה אינו יותר מטתי דקות הליכה. סידור זה עולה כפול לעומת סידור עם ביטול עצמי (חדר וארוחות 7.500 ל"י ליום כלומר 52.500 בשבועה ימים לעומת 26.250 שהוצאנו אשתקד בסידור הישן).

דעתנו היא איפוא: חבר המעדיף את הסידור המוצע יוכל לצאת רק כל שנה שניה. בשנה השניה הוא נשאר בבית. כאן ממליצה הועדה לפני המוסדות המתאימים (ועדת הבריאות והנהלת המסבה) לכוון הגשת אוכל הבראה לחבר לאותו זמן בו מבלה את חופשתו בבית. סידור זה כמובן רק יתאפשר אם יהיה מספר מספיק של חברים המעוניינים בו. לאחר שתתקבל הצעה זו (אם תתקבל) נבקש מיד להירשם בכדי שנוכל לדעת איך ולכמה זמן נצטרך לחתום על הסידור הנ"ל. כ"כ צריך להיות ברור שההרשמה תחייב את החבר לעמוד בה.

יחד עם הסידור המוצע נמשיך כמובן לסדר חדרים במקומות שונים באותם תנאים כשנים הקודמות.

אשר למסך החופשה מציעה הועדה כיסוד 7 ימים. אליהם מתוספים ימים מתוספת הגיל: חדרות מגיל 40 וחברים מגיל 45 - כל שנה יום אחד יותר עד לטובעיים מכסימום). הועדה מציעה למוסדות הקבוץ לאפשר הצמדת אותם ימים לימי החופשה. מובן שאין אפשרות לתוספת זמן זה במקומות הבלוי שהקבוץ מסדר אותם. - המזכירות מביעה בנקודה הסתייגות - הצמדת הימים לחופשה רק בין 1 בנובמבר ו-1 באפריל (מטעמי לוח העבודה).

בדיוני הועדה הוסמעה הצעתו של שלמה שנסארה בועדה הצעת יחיד. שלמה מציע: 10 ימי חופשה מסודרים לחברות וחברים החל מגיל 41. תוספת הגיל גם לחברות, כמו שנהוג עד כה, רק מגיל 45. ימי היום 116 חברי בגיל למעלה מ-41. ההצעה מציעה איפוא תוספת של 348 ימי חופשה בשנה והוצאה כספית של 986 ל"י. לדעתנו יש להתחיל בסידור זה כדי לסמור על בריאות החברים ועל כוח העבודה שלהם. אין מקום באגף שחברים בותק ובגיל של חברים מקבלים כל כך מעט ימי חופשה. כדי לחת מספר להשוואה: על נסיעות לחו"ל הוצאנו מ-1 בינואר 1957 עד 1 בינואר 1958 - 424 י"ע. שלמה מוסיף שאין לדעתו לבטל את הנסיעות לחו"ל באופן כללי וסלא התבטא ברור בסיחה בעניין זה: כוונתו לאיזון מכסימלי של הסתחים.

מאמר בעניין הנופש השנתי 1958

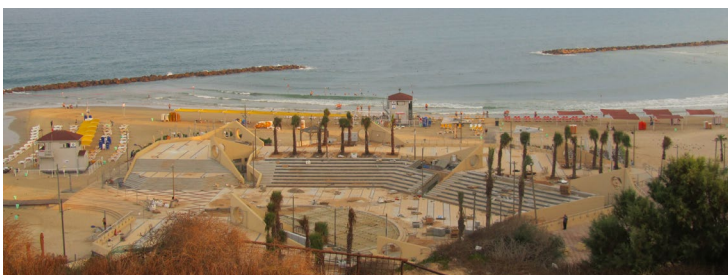
השאלת ציוד לנופש - גלגלים

- 1. אוהל "קרונן"
- 2. אוהל "גליה"
- 3. כלי אוכל סמים
- 4. תרמוס 5 ליטר
- 5. תרמוס 2 "
- 6. מקרר גד
- 7. מקרר חשמלי
- 8. שולחן + 4 כסאות ססים
- 9. גריל בישול גד
- 10. מיטות מתקפלות
- 11. מזרונים ים
- 12. כריות
- 13. מיכלי מים 10 ליטר
- 14. פנס תאורה ספרדי
- 15. סט בישול לאיש
- 16. פנס תאורה גד
- 17. קסמות לטייפ

תאריך

המקבל

השאלת ציוד לנופש גלגלים

מבט ממרפסת הדירה בנתניה

אל

לנופשים שלום!

מדור הנופש שמח לארח אתכם ב

מן ה

במקרה שמטיבה כלשהי אינכם יכולים לצאת בתאריך הנקוב, אנא הודיעונו **פ י ד** !

הרי לפניכם מספר עובדות לסייע בידכם: 1. רכב מוזמן ע"י הועדה לשעה

2. זכרו להזמין בהקדם מצרכים במינימרקט. 3. מזוודות ומגבות מטבח ניתן לקבל ממדור הנופש. וכעת לנוחות הבאים אחרים:

סביר שתשמחו למצוא את דירת החופש נקייה ומסודרת, להנאתכם השלמה. לכן, זכרו גם זאת:

- 1. לנקות ולרוקן את המקרר מכל מצרך.
- 2. לאסוף את כל כלי האריזה ולהחזירם הבייתה.
- 3. לדאוג שכל הציוד ימצא בטוב תקין ובמידה שלא, לדווח מיד למדור הנופש, וכך לזכור לדווח על התקלה לבאים אחריו.
- 4. להודיע בדואר או בטלפון על מחסור במצרכים כלשהם בדירה.
- 5. לזכור לדווח למחליפין על מצב הגאז.
- 6. לצייץ מיקום צרכניות, שופרסלים ושירותים חיוניים אחרים.
- 7. להביא אתכם הבייתה חשבונות או כל הודעה המתקבלת והקשורה לדירה.

הודעה מיוחדת לנופשים בירושלים: יש באפשרותכם לנצל את המכונית לטיול בדרך חזרה הבייתה. התנאי הוא שהמכונית תוחזר בטעה 15.00 לסידור רכב.

בילוי נעים וחופש מהנה,

בטט מדור הנופש.

מנחם כלב

הנחיות לנופש גלגלים

10 שאלות ותשובות עם דני בנימין

גיל: 66

מצב משפחתי: נשוי למימי מזה 30 שנה. אב לבן - יוחאי ולשתי בנות - ענבל ומאיה.
מקצוע: בימים אלו מסיים 17 שנה ב"אקוויטיקס" (מדגה), עשר שנים אחרונות כמנהל. מתכנן כעת הקמת עסק פרטי בתחום שיווק ופיתוח עסקים.

1 זכרון מעניין מהילדות?

אני בן 4 לערך, גר בבית בעיר ניו-דלהי עם שכנים שיש להם במרפסת... פנתר בתור חיית מחמד. האבא צייד שמצא את גור הפנתרים ביער והביא אותו הביתה. אני זוכר את החשש שלווה אותי כשנכנסתי לבנין ומהקומה שמעלינו השקיף עלי פנתר, שנהג לשבת על מעקה רחב במרפסת. הייתי נוהג לשחק עם הילדים מ"משפחתו" של הפנתר. להם הרשו לשחק גם עם חיית המחמד הפנתרית ולי לא, אבל במילא פחדתי ממנו.

2 מה הדבר האחרון שחיפשת ב"גוגל"?

"מספר הנשקים בידי אזרחים לפי מדינות". כשהיינו לאחרונה בנופש בשוויצריה נדהמנו לגלות שאחד מכל 4 שוויצרים מחזיק בביתו נשק. עניין אותי לדעת איך זה בארצות אחרות, ולהשוות עם ארצות הברית, שם יש 1.2 נשקים בממוצע לאזרח. רציתי לבחון את הטענה שריבוי נשקים בידי אזרחים מעודד תופעות של רציחות המוניות כמו בארצות הברית. מסתבר שזה לא חד-חד ערכי כי למשל בפינלנד יש בממוצע נשק לאחד מכל שלושה אזרחים ובהתאם לדעה הזו היו צריכים להיות שם כשליש ממקרי הרצח ההמוניים שיש בארצות הברית, וזה ממש לא כך.

3 מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

ריצה בטבע למרחקים ארוכים. התחלתי לרוץ בגיל 59 ופשוט התמכרתי. המרחק הכי גדול שרצתי עד כה היה 166 ק"מ ב"סובב עמק" ואני מתכנן בחנוכה לרוץ עם עוד חבר מירושלים להזורע, כ-210 ק"מ על דרכי עפר ושבילים וגם לאורך "שביל ישראל". נכון שבריצה יש גם לא פעם סבל אבל רוב הזמן ישנה תחושה של כייף, הן בשל הסיפוק העצום שבהתגברות על קשיים ועמידה בהצלחה באתגרים, והן בזכות סוג של חברות מיוחדת שנוצרת עם שותפים לשעות הרבות של ריצה בתנאים לא רגילים.

4 מהו החטא הקטן שלך ("הגילטי-פלז'ר")?

קל מאוד! אני מדי פעם אוהב לעשן סיגריה. בעבר הייתי מעשן כבד, עד 3 קופסאות ביום, אך לשמחתי הצלחתי לפני 14 שנים להפסיק לעשן. המזל שלי הוא שעישון סיגריה מדי פעם לא מחזיר אותי לעשן.

5 אם היו נותנים לך שעה - היכן בעולם היית רוצה להיות?

במדבר בלילה - או בנגב או במדבר יהודה, ועדיף עם פנס-ראש ובגדי ריצה. אני מאוד אוהב את המדבר ועל אף הקשר שלי לאזור בו אני חי בסביבת הזורע ולמרחבים אליהם אני מחובר לא מעט בזכות הריצה, אני חושב שבלב פנימה הייתי מעדיף לגור במדבר.

6 מהו הפיספוס שלך?

בסביבות גיל 30 הייתי על פרשת דרכים והייתי צריך לבחור בין הליכה לתחום הכלכלי-שיווקי לבין בחירה בתחום החינוך. עד היום אני רואה גם בזכות חיי עם מחנכת, את תחום החינוך כמאתגר אולי יותר מכל מקצוע אחר. אין לדעתי אתגר גדול יותר מלעצב בני אדם, ולא פעם אני שואל את עצמי מה היה קורה אם הייתי בוחר בחינוך.

7 משהו שאתה שואף להגשים בעתיד?

אני רוצה לבנות עסק עצמאי משלי המבוסס על מודל לא כל כך מקובל של תמורה בגין הצלחה או תשלום לפי תוצאות. במקום יועץ חיצוני - "קבלן זמני", כזה שמסייע בפועל במקומות בהם לא רוצים או לא כדאי להעסיק יועץ או מנהל בשכר. לדוגמא, יש לי לקוח שרוצה לפתח עסק בהודו ואני זה שעושה את העבודה כולה ובזכות ניסיוני וקשרי, עושה את הבדיקות הנחוצות בהודו, מחפש שותפים פוטנציאליים ומארגן פגישות עם הגורמים הרלוואנטים. הלקוח רשאי להפסיק את הקשר בכל שלב ובוודאי מצמצב בו הוא מרגיש שהוא לא מקבל תמורה עבור מה שהוא משלם.

8 ספר משהו שלא יודעים עליך.

בראשית חיי בקיבוץ אומצתי על ידי רעיה ויצחק נהב. לאחר הצבא, כשעבדתי בתעשיית הרהיטים, התקשיתי מאוד להתעורר בבוקר לעבודה. באותו הזמן גרתי בבית מס' 1 (איפה שכיום ה"אופטיקאן") וכל בוקר יצחק נהב, בדרכו לעבודה במסגריה, היה עובר ליד חלון חדרי ומעיר אותי בצעקות. כיום אני מתעורר מוקדם גם כשלא צריך, עוד לפני שהשעון מצלצל.

9 תכונה אחת כך שהיית שמח להיפרד ממנה.

אדישות, לפחות לכאורה. קשה לי לבטא רגשות ולא נוטה להתלהב בקלות וזה נתפס לא פעם בעיני הסובבים אותי כאדישות. אני חושב שזה משהו שקיבלתי מהחינוך הבריטי בילדותי - בניס לא בוכים, לא מבטאים רגשות. לא פעם אני חש שזה פוגע במערכת היחסים שלי עם הקרובים לי, שמפרשים זאת כאדישות.

10 משהו שמעציב אותך ומשהו שאתה אוהב בהזורע?

מעציב: מעציב אותי שאין עדיין בקבוץ הבנה לכך שקליטת הבנים היא בגדר אינטרס עסקי/כלכלי. כולם מסכימים עם חשיבות הקליטה בהיבט החברתי אך לא רואים את החשיבות הרבה בהכשרה ובקליטת בני ובנות הקבוץ לעמדות ניהול. יש שיאמרו שזה הימור לתת להם לנהל, ומה יהיה אם הם לא יהיו טובים בכך, אבל אני מאמין שניהול על ידי הדור הצעיר שלנו הוא נכס לקבוץ, גם מבחינה כלכלית, ושכולנו נרוויח מכך שבעמדות מנהיגות יהיו בנים בעלי מחויבות והזדהות עם המקום.
אוהב: אני מאוד אוהב את הקשר הבלתי אמצעי עם חברים. זה שיש לנו עדיין חדר-אוכל מתפקד מאפשר לי לפגוש סביב שולחן האוכל חברי קבוץ שאינני מכיר ולגלות את הפנים האמיתיות שמאחורי התוויות. אני מגלה לפעמים עולם ומלואו שחורג מסטראוטיפים וממלא אותי הרגשה טובה של שותפות עם חברים מכל סוג, גיל ומין.

תודה לדני בנימין על גילוי הלב והנכונות לחשוף מעט מעצמו לכולנו.

להתראות בעיתון הבא עם "גיבור" או "גיבורה" נוספים שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובניתיים, תחשבו מה אתם הייתם עונים.

ראיין: דני נהב